Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

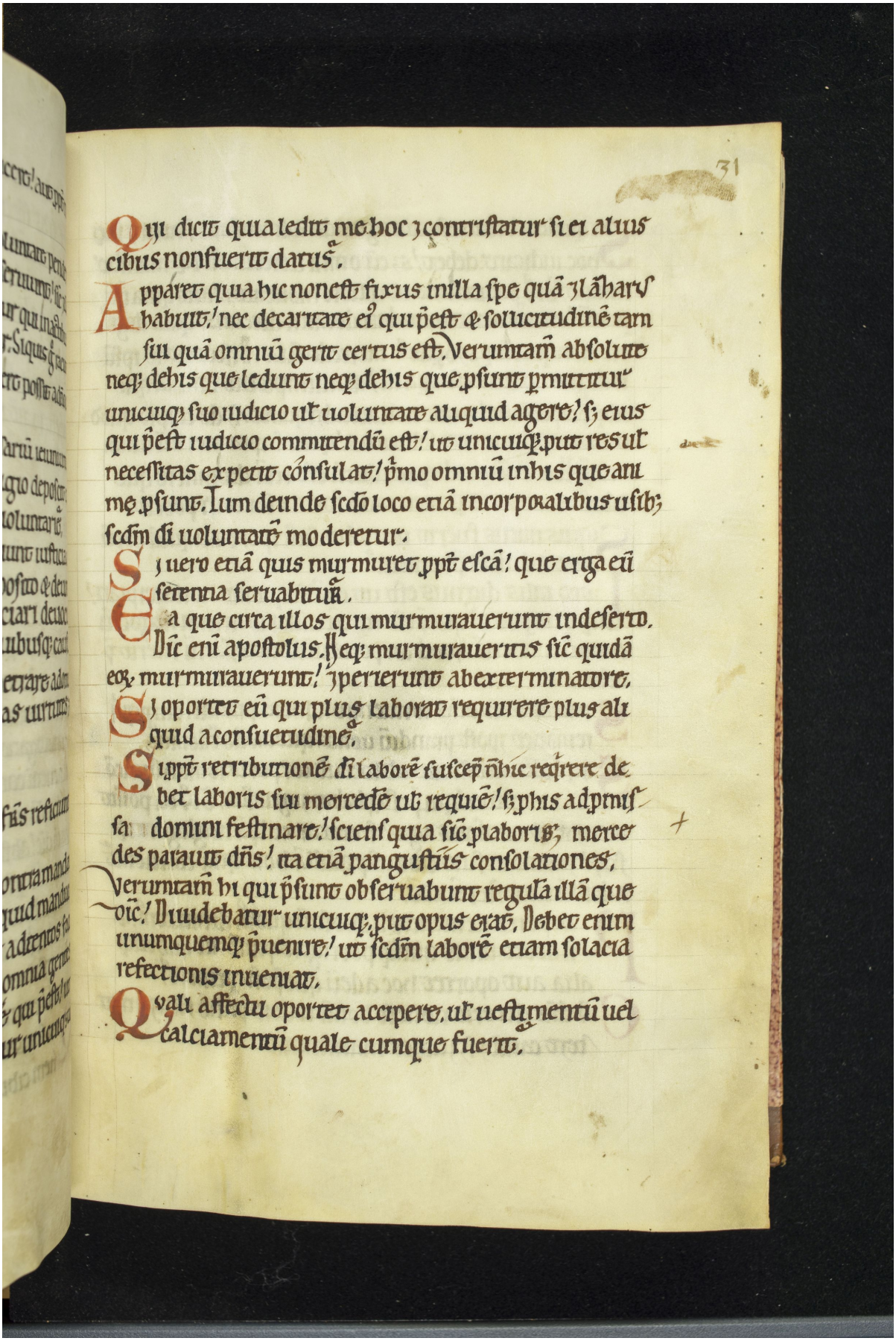

31

Qui dicit quia ledit me hoc ⁊ contristatur si ei alius cibus non fuerit datus.

Apparet quia hic non est fixus in illa spe quā ⁊ lābar habuit. nec de caritate ei qui pest & sollicitudine tam sui quā omnium gerit certus est. Verumtamen absolute neq; debis que ledunt neq; debis que psunt pmittitur unicuiq; suo iudicio ut uoluntate aliquid agere. si; eius qui pest iudicio commitendū est. ut unicuiq; putet res ut necessitas expetit cōsulat. pmo omniū in his que animę psunt. Tum deinde scdō loco etiā incorporalibus usib; scdm di uoluntatē moderetur.

Si uero etiā quis murmuret ppt escā. que erga eū serenna seruabitur.

Ea que circa illos qui murmurauerunt in deserto. Dic eni apostolus. Neq; murmurauerits sic quidā eōr murmurauerunt. ⁊ perierunt ab exterminatore.

Si oportet eū qui plus laborat requirere plus aliquid a consuetudine.

Si ppt retributionē di laborē suscep nhic reqrere debet laboris sui mercedē ut requiē. si; phis ad promissa domini festinare. sciens quia sic plaboris; merces parauit dns. ita etiā pangustiis consolationes.

Verumtamen hi qui psunt obseruabunt regula illā quē dic. Diuidebatur unicuiq; putet opus erat. Debet enim unumquemq; puenire. ut scdm laborē etiam solacia refectionis inueniat.

Qualiaffectu oportet accipere. ut uestimentū uel calciamentū quale cumque fuerit.